

Måndagen den 13 februari

Kl. 11.00

Förhandlingarna leddes av andre vice talmannen.

§ 1 Justerades protokollet för den 3 innevarande månad.

§ 2 Om undervisningen i grundskolan angående alkohol, narkotika och tobak (ANT)

Statsrådet BRITT MOGÅRD erhöll ordet för att besvara *Börje Stenssons* (fp) den 17 januari anmälda interpellation, 1977/78:118, och anförde:

Herr talman! Börje Stensson har frågat mig vilka de samlade erfarenheterna är av de s. k. ANT-kontaktpersonernas verksamhet från starten och intill innevarande läsår samt vilka åtgärder jag avser vidta för att den resurs som dessa personer utgör inte skall försvinna. Med förkortningen ANT avses i detta sammanhang alkohol, narkotika och tobak.

I min anmälan till propositionen om alkoholpolitiken i februari 1977 betonade jag bl. a. den samlade skoldagens betydelse för det förebyggande barn- och ungdomsarbetet. Informationen om alkohol och narkotika syftar ytterst till att grundlägga attityder, som förhindrar ett skadligt bruk av alkohol, narkotika och tobak, samt att ge eleverna insikt om orsakerna till missbruk. Detta förutsätter att informationen om alkohol och narkotika och missbruk härav sätts in i sitt allmänna och sociala sammanhang.

Enligt vad jag inhämtat från skolöverstyrelsen är erfarenheterna från de s. k. ANT-kontaktpersonernas verksamhet varierande. De gångna årens verksamhet har emellertid klart visat att positiva resultat är beroende av ett lokalt engagemang bland elever och inom skolans olika personalkategorier. Erfarenheterna visar också att organisationer och föreningar ofta förmår att skapa ett sådant engagemang. De förbättrade möjligheter som SIA-skolan ger det lokala föreningslivet då det gäller att på eget ansvar medverka i skolans verksamhet under och i anslutning till skoldagen kan och bör därför utnyttjas för att sprida kunskaper om normer och attityder i frågor om alkohol, narkotika och tobak.

Beträffande arvodering av de särskilda ANT-kontaktpersonerna vill jag framhålla att länskolnämnderna sedan år 1972 har möjlighet att inom ramen för sina expertismedel lämna ersättning.

I propositionen om nytt statsbidrag till grundskolan föreslås att en särskild länskolnämndsresurs inrättas av storleksordningen 65 milj. kr. i nuvarande löneläge. Som framhålls i propositionen utgår en del av denna resurs för annan verksamhet än undervisning under den samlade skoldagen. Hur dessa medel disponeras avgörs av den enskilda kommunen. För egen del finner jag

Om undervisningen i grundskolan angående alkohol, narkotika och tobak (ANT)

*Om undervisningen
i grundskolan an-
gående alkohol,
narkotika och
tobak (ANT)*

det naturligt, om man väljer att med dessa medel bl. a. stödja verksamhet, som syftar till att förebygga missbruk av alkohol och narkotika.

Enligt vad jag erfarit avser chefen för socialdepartementet att inom kort framlägga en särskild proposition om narkotikafrågor. I denna proposition kan förslag förväntas av vilka en del kan komma att avse insatser inom skolans område. Det finns således anledning att återkomma till förebyggande åtgärder inom detta område med beaktande av den allmänna inriktning för verksamheten som jag här givit uttryck åt.

BÖRJE STENSSON (fp):

Herr talman! Först ber jag att få tacka statsrådet Mogård för svaret på min interpellation. Jag kan dock inte förklara mig vara nöjd med innehållet i svaret.

Det väsentliga för mig är i det här sammanhanget att få svar på frågan om vilka åtgärder statsrådet avser vidta för att inte länskolnämnderna och därmed skolväsendet i länen skall gå miste om den resurs som de s. k. ANT-kontaktpersonerna utgör. Den frågan svarar inte statsrådet på, anser jag. Men det förhållandet att man från skolöverstyrelsens petita stryker exakt det belopp som ett år tidigare lämnats som medelsförstärkning för utvidgning av den verksamhet som bedrivs av de nämnda ANT-kontaktpersonerna kan naturligtvis betraktas som ett indirekt svar på frågan om vad man anser om den här verksamheten.

I svaret säger statsrådet att enligt vad som inhämtats från skolöverstyrelsen är erfarenheterna från ANT-kontaktpersonernas verksamhet varierande. I nästan samma andetag sägs att där positiva resultat visats är dessa beroende av ett lokalt engagemang bland elever och skolans olika personalkategorier. Här borde nog ha tillagts att erfarenheterna är varierande på grund av att det givits skilda förutsättningar i skilda län av den anledningen att särskilda medel ej anvisats förrän innevarande budgetår. Verksamheten med ANT-kontaktpersoner vid länskolnämnderna har dock pågått sedan 1969, men tyvärr hela tiden som ett provisorium. De som varit engagerade i verksamheten har upplevt detta förhållande som otillfredsställande. Trots detta har i många fall ett utomordentligt fint arbete utförts.

Skall jag tyda statsrådets svar så, att hädanefter kan lokalt engagemang bland elever och personal samt insatser från organisationer och föreningar ersätta det övergripande planerings- och stimulansarbete som de särskilda kontaktpersonerna utför? Jag vill inte gärna tro det. Men vad har hänt mellan februari 1977 och tiden för bearbetningen av skolöverstyrelsens petita inför budgetåret 1978/79? I februari 1977 anslöt sig statsrådet till beredningsgruppens tillstyrkan av skolöverstyrelsens förslag om särskild medelstildelning för att understödja och utvidga den verksamhet som bedrivs av ANT-kontaktpersoner vid länskolnämnderna. Statsrådet Mogård har alltså i ett skede gått ANT-kontaktpersonernas önskemål till mötes. Även om beloppet, 240 000 kr., är litet i förhållande till de satsningar ANT-kontaktpersonerna föreslagit skolöverstyrelsen under årens lopp, innebär det ändå ett framsteg. Att det ena året medverka till en utvidgning och viss stabilisering av en

verksamhet för att det andra året stryka anvisade belopp och konstatera att verksamheten varit varierande ger enligt min mening inte intryck av planmässighet i handlandet.

Vi är säkerligen medvetna om allvaret och riskerna med dagens alkohol-, narkotika- och tobaksvanor. Det finns en verklig önskan att åstadkomma en förbättrad situation, och insatser görs på bred front. Skolans betydelse framhålls i snart sagt alla sammanhang. Det är många informations-, samordnings- och kontaktuppgifter som hänger ihop med problematiken kring alkohol, narkotika och tobak. De kontaktpersoner jag här talat om har under årens lopp vid upprepade tillfällen föreslagit en anslagssatsning med sikte på att ställa en resurs, motsvarande en tjänst som fortbildningskonsulent, till länskolnämndernas förfogande. Det har inte gått att genomföra, men en intensifierad lärarfortbildning, som alla tycks vara överens om, är erforderlig och torde kräva att länskolnämnderna om möjligt håller kvar den resurs som ANT-kontaktpersonerna utgör.

Redan 1971 gjorde skolöverstyrelsen en sammanställning av uppgifter för ANT-kontaktpersonerna på länskolnämnderna. Dessa uppgifter är säkert aktuella fortfarande. Ett antal ANT-kontaktpersoner påminde om dem i en skrivelse 1975 till skolöverstyrelsen, och jag vill här läsa upp några exempel på sådana angelägna uppgifter för ANT-kontaktpersoner på länskolnämnderna:

1. att inom länet samordna skolans aktiviteter på ANT-området med hjälp av lokala ANT-kontaktpersoner,
2. att samarbeta med andra regionala organ, som har ansvar för förebyggande hälsouppläsning; i första hand då landstinget,
3. att i samarbete med fortbildningskonsulenter och länskolpsykolog ge hjälp till berörda lärare med planering av undervisningen inom ANT-området,
4. att informera om nya läromedel och andra hjälpmedel för ANT-undervisningen samt därvid samarbeta med AV-centralerna i länet,
5. att ta initiativ till olika slags fortbildning, som det finns behov av,
6. att verka för en samordning mellan lärare och särskild elevvårdspersonal – det kan vara önskvärt t. ex. i planeringen av undervisningen eller vid insatser för elever med alkoholproblem –,
7. att förmedla information från centrala myndigheter till lärare och från lärare till myndigheter,
8. att följa utvecklingen av ungdomars vanor beträffande beroendeframkallande medel och föreslå erforderliga insatser,
9. att stimulera till försöksverksamhet inom länet.

I samma skrivelse föreslogs, som en konsekvens av utbyggd regional ANT-kontaktverksamhet, en skolkonsulent inom skolöverstyrelsen med enda uppgift att arbeta med alkohol-narkotika-tobaksfrågor i syfte att hålla kontinuerlig direktkontakt med läncens ANT-konsulenter. Lokalt skulle utvecklas ett kontaktlärsystem inom varje rektorsområde. Man kan här erinra om goda erfarenheter från systemet med kontaktlärare i trafik.

Undervisningen om riskerna vid bruk av alkohol, narkotika och tobak skall

*Om undervisningen
i grundskolan an-
gående alkohol,
narkotika och
tobak (ANT)*

Måndagen den
13 februari 1978

*Om undervisningen
i grundskolan an-
gående alkohol,
narkotika och
tobak (ANT)*

enligt läroplanerna omfatta kunskaper, men också attityder och värderingar.

Det är vidare väsentligt att hälsoupplysningen om de beroendeskapande medlen alkohol, narkotika och tobak blir mångsidig. Medicinska, sociala, psykologiska och etiska aspekter bör tillgodoses men samtidigt integreras till en helhetssyn på människan.

Den övergripande målsättningen med kontaktpersonernas arbete både regionalt och lokalt borde därför vara att samordna ANT-verksamheten så att denna helhetssyn blir förhärskande i förhållande till eleverna.

Hur det nu kommer att ske lokalt avgörs av den enskilda kommunen. Det konstaterandet gör statsrådet beträffande den särskilda länskolnämndsresursen i nya statsbidraget till grundskolan i kommunerna. Statsrådet finner det naturligt om man i kommunerna väljer att med dessa medel bl. a. stödja verksamhet som syftar till att förebygga missbruk av alkohol och narkotika. Jag noterar den viljeyttringen med tacksamhet. Jag hade dock varit ännu mer tacksam om där stått skrivet i klartext att verksamheten syftar till att förebygga bruk av nämnda beroendeskapande medel. Om nu kommunerna har det ansvaret kvarstår dock att regering och riksdag kunde ha medverkat till en ökad regional verksamhet på det mycket viktiga område, som undervisningen om alkohol, narkotika och tobak utgör, genom att fullfölja den ansats till särskilt anslag som finns i innevarande års budget.

Jag måste slutligen fråga statsrådet Mogård: Kommer det att vidtagas några åtgärder för att vidmakthålla den resurs som ANT-kontaktpersonerna vid länskolnämnderna utgör?

Statsrådet BRITT MOGÅRD:

Herr talman! Jag observerade att Börje Stensson i sin interpellation och i sitt anförande nu ansåg att de skilda erfarenheterna av ANT-kontaktpersonernas verksamhet är beroende av att verksamheten getts skilda ekonomiska förutsättningar. Jag har inte sådana informationer att jag kan framhäva ett sådant enkelt orsakssammanhang.

Börje Stensson frågar vad som har hänt sedan förra året. Jag ber Börje Stensson uppmärksamma att situationen det kommande budgetåret är en annan än under det innevarande. Då tillkommer nämligen SIA-reformen med bl. a. det nya statsbidraget och länskolnämndsresurserna. Konsekvenserna av den nya situationen nämnde jag i mitt interpellationssvar.

Jag förutsätter att man, där man har haft positiva erfarenheter av ANT-kontaktpersoner vid länskolnämnderna, tillvaratar den resurs som dessa personer kan utgöra i samverkan med det lokala organisationslivet. Jag vill gärna understryka att jag inte ser någon anledning att tro att så inte skulle bli fallet.

BÖRJE STENSSON (fp):

Herr talman! Jag tycker ändå att det är ganska anmärkningsvärt att man – när det efter många påstötningar från ANT-kontaktpersonerna slutligen blir ett särskilt anslag till deras verksamhet just för att stödja, förstärka och

utvidga verksamheten, säkerställa den och för ytterligare tid framöver knyta upp de personer som har arbetat med verksamheten – finner anledning att stryka ett belopp på 240 000 kr., ett belopp som är ganska oansenligt i och för sig men som ändå kan uppfattas symboliskt och vars bortfall därför kan ge anledning till en negativ reaktion hos dem som bedriver verksamheten så att de finner anledning att inte åtaga sig den i fortsättningen.

Under många år, från 1969 och framåt, har det inte funnits något särskilt anslag till verksamheten, men plötsligt beviljades det för ett år. Jag tror ändå att om man hade behandlat denna fråga riktigt noga, hade man funnit anledning att söka fullfölja denna verksamhet ytterligare en tid, så att man fått någon som helst möjlighet att utvärdera den. En viss förbättring och en viss stabilitet hade det kunnat bli i verksamheten om ett belopp hade anvisats just för det här ifrågavarande ändamålet.

Statsrådet BRITT MOGÅRD:

Herr talman! Enligt min bestämda uppfattning måste man varje år – oavsett om det ekonomiska läget är gott eller ej – granska situationen totalt och utforma budgeten därefter.

Överläggningen var härmed slutad.

§ 3 Om det statliga stödet till allmänna samlingslokaler

Bostadsministern ELVY OLSSON erhöll ordet för att besvara Åke Wictorssons (s) den 31 januari anmälda interpellation, 1977/78:122, och anförde:

Herr talman! Åke Wictorsson har frågat mig om jag vill redovisa när ett förslag om förlängning av stödformen Upprustningsbidrag till allmänna samlingslokaler kan framläggas.

Staten har sedan år 1942 lämnat ekonomiska stöd för att främja tillkomsten och bevarandet av samlingslokaler. Stödverksamheten har varit inriktad på lokaler som tillgodoser främst föreningslivets behov av utrymmen för möten, studieverksamhet, förströelse, fritidssysselsättning och liknande verksamhet.

År 1973 gjordes betydande förändringar i stödsystemet. I fråga om stöd till befintliga lokaler innebar ändringarna att tidigare stödformer ersattes med upprustningsbidrag och särskild eftergift av statslån. Möjligheten att få upprustningsbidrag och särskild eftergift tidsbegränsades; den skulle finnas i sju år. Begränsningen motiverades i huvudsak av intresset att få till stånd en snabb upprustning av lokalerna.

När stödformen infördes uppskattades upprustningsbehovet till sammanlagt 30 milj. kr. i 1971 års priser. En stor del av behovet har kunnat tillgodoses. Under perioden 1 juli 1973–31 december 1977 beviljades bidrag med 40,1 milj. kr. Eftersom bidrag i regel utgår med högst 50 % av kostnaden för upprustningen har det äldre samlingslokalbeståndet rustats upp för över 80 milj. kr. under nämnda period. Behovet av upprustningar har dock visat sig

Måndagen den
13 februari 1978

*Om det statliga
stödet till allmänna
samlingslokaler*

vara större än beräknat.

Trots dessa insatser behöver många äldre samlingslokaler rustas upp. Det kvarstående behovet är så stort att det med den nuvarande upprustningstakten inte är möjligt att tillgodose behovet inom de sju år som stödformen skulle användas. Att under de närmaste åren avsevärt höja upprustningstakten torde inte vara möjligt med hänsyn till bl. a. kommunernas ekonomiska situation. Tiden för stödet bör därför förlängas.

Jag avser att föreslå regeringen att till riksdagen lämna förslag om en förlängning av den tid under vilken stödet skall få utgå. Ärendet bereds f. n. i regeringskansliet, och jag är därför inte beredd att i dag närmare precisera hur lång förlängningen kan bli.

ÅKE WICTORSSON (s):

Herr talman! Jag tackar bostadsministern för interpellationssvaret. Jag noterar med tillfredsställelse bostadsministerns besked att hon har för avsikt att föreslå en förlängning av det statliga stödet till upprustning av allmänna samlingslokaler att gälla även efter den 30 juni 1980. Mindre tillfredsställande är att bostadsministern inte vill redovisa hur lång denna förlängning blir.

De samlingslokaler som i dag finns i landet är viktiga förutsättningar för goda arbetsmöjligheter åt vårt föreningsliv, vilket är en av hörnpelarna i den folkliga demokratin. De samlingslokaler som i dag finns i landet visar betydande standardskillnader beroende på vid vilken tidpunkt samlingslokalerna uppförts. Generellt kan man säga att möjligheterna att höja standarden på samlingslokalerna till önskvärd nivå bäst kan tillvaratas i samband med nybyggnad. Tendensen är klar: sedan samlingslokalerna väl är uppförda har föreningslivet betydande svårigheter att klara både underhåll och standardförbättringar.

Genom att vårt samlingslokalbestånd i stor utsträckning utgörs av lokaler uppförda långt tillbaka i tiden, finns stora skillnader i lokalernas standard och därmed också i förutsättningarna för föreningslivets verksamhet.

Mot denna bakgrund är det ganska självklart att möjligheterna att erhålla statliga upprustningsbidrag hälsades med stor tillfredsställelse när detta stöd infördes 1973. Det ligger i föreningslivets karaktär, med stor självständighet för de lokala organisationerna, att det då var svårt att uppskatta erforderligt upprustningsbehov. Trots detta måste det erkännas att även vi, som är verksamma inom samlingslokalrörelsen, har överraskats av att viljan till och intresset för upprustningar varit så stort som det snabbt visade sig vara. I dag kan vi konstatera – trots att upprustningar genomförts för ca 80 milj. kr. – att det kända upprustningsbehovet enbart inom samlingslokalorganisationerna motsvarar 140–150 milj. kr. Beloppet fördelar sig med 60 milj. kr. på nykterhetsrörelsens Våra gårdar, 30–40 milj. kr. på bonderörelsens bygdegårdar och 40–50 milj. kr. på arbetarrörelsens Folkets hus. Förmodligen kommer det att visa sig att ytterligare behov finns. Det nu redovisade behovet klargör dock en sak: sker ingen väsentlig ökning av de anslag som hittills anvisats för verksamheten har vi redan i dag kända behov som motsvarar den närmaste tioårsperiodens anslag.

Det borde mot bakgrund av detta vara en naturlig slutsats att upprustningsbidraget inte får tidsbegränsas utan att möjligheten måste finnas t. v. Då verksamheten i en framtid visar en avmattning bör det inte vara någon större svårighet att besluta när bidragen skall upphöra. Jag vill därför fråga bostadsministern om hon i den prövning som nu pågår är beredd att ta upp den frågan till särskilt övervägande.

Det nu redovisade upprustningsbehovet tar med nuvarande medelstilleddning sju år att avarbeta. Detta är naturligtvis helt otillfredsställande. Jag ber bostadsministern tänka sig in i den situation som en samlingslokal förening sätts i när den märker att den upprustning som i dag upplevs som nödvändig och angelägen kan genomföras först 1985. Därför måste ovillkorligen mer pengar anvisas till denna verksamhet. För detta talar även andra skäl än enbart föreningslivets behov.

Dessa samlingslokaler är vitt spridda över landet, med en viss betoning på mindre tätorter och glesbygder. De kan där erbjuda sysselsättningsmöjligheter för byggnadsarbetare och torde lämpa sig särskilt väl för äldre, kunnig arbetskraft. En upprustning innebär också som regel en förbättrad isolering, vilket medverkar till att spara energi. Därtill kommer den regionalpolitiska betydelse det har för en ort att det finns trevliga, attraktiva samlingslokaler och ett aktivt föreningsliv. Därför är min fråga: Vill bostadsministern medverka till ökning av anslagen till upprustning av samlingslokaler?

Sammanfattningsvis, fru bostadsminister: Låt oss inte bara förlänga upprustningsbidraget att gälla under en begränsad tidsperiod, utan låt möjligheten finnas t. v., och låt oss ge upprustningsverksamheten betydligt förhöjda anslag!

Bostadsministern ELVY OLSSON:

Herr talman! Jag kan skriva under på allt vad Åke Wictorsson säger om nödvändigheten och önskvärdheten av bra samlingslokaler ute i landet. Jag tror jag känner problemet ganska väl. Det är bra att vi är överens om detta. Vi är också överens om att vi måste förlänga tiden för det här speciella upprustningsbidraget.

Som jag sade i svaret sker det f. n. en beredning. I det arbete som pågår i departementet tänker vi också ta de kontakter som vi anser vara angelägna med just dem som äger och driver de här samlingslokalerna så att vi gemensamt kan diskutera frågan. Efter detta skall vi förelägga riksdagen förslag.

Överläggningen var härmed slutad.

§ 4 Föredrogs och hänvisades

Förslag

1977/78:17 till konstitutionsutskottet

§ 5 Föredrogs och hänvisades

Motioner

1977/78:1748–1750 till försvarsutskottet

Nr 78

Måndagen den
13 februari 1978

Anmälan av interpellation

§ 6 Föredrogs men bordlades åter
Utbildningsutskottets betänkanden 1977/78:13 och 14
Trafikutskottets betänkande 1977/78:13

§ 7 Anmäldes och bordlades
Proposition
1977/78:96 om medelstillskott till Luossavaara-Kiirunavaara AB för att
upprätthålla viss sysselsättning

§ 8 Anmälan av interpellation

Anmäldes och bordlades följande interpellation som ingivits till kammarkansliet

den 10 februari

1977/78:133 av *Ingvar Carlsson* (s) till ekonomiministern om energipolitiken:

Den borgerliga regeringens energipolitik har varit föremål för debatt i riksdagen vid flera tillfällen under det senaste året. Därvid har belysts bl. a. hushållning med energi, effekter för kärnkraftsindustrin samt vårt framtida behov av energi och hur detta kan täckas.

Däremot har de samhällsekonomiska effekterna av handlingsförlamningen på energiområdet inte redovisats på ett tillfredsställande sätt. Förvirringen på energiområdet inträffar samtidigt med att vår ekonomi går kraftigt tillbaka. Produktionen sjunker. Statsfinanserna urgröps. Vår utrikesbalans är allvarligt störd. Utlandsupplåningen ökar. Priserna stiger. Investeringarna faller tillbaka. Sysselsättningen hotas.

Det är i detta läge viktigt att politiken nu inriktas mot att fullt utnyttja våra samlade resurser. Ansvar för att detta skall ske faller på den borgerliga regeringen och inom denna på ekonomiministern.

Vårt lands tidigare utveckling till en modern industri- och välfärdsnation har burits upp genom inte minst en trygg försörjning med billig energi.

Den förvirring som nu inträtt i planering och utbyggnad av vår energiförsörjning hotar direkt produktion och sysselsättning inom bl. a. byggnads- och verkstadsindustrin. Osäkerheten om den framtida energiförsörjningen stör näringslivets framtidsplanering och hämmar investeringsviljan.

För riksdagen skulle det därför vara av stort värde att få ta del av ekonomiministerns bedömning av hur svensk ekonomi skulle påverkas av att reaktorerna 7-12 färdigställs men ej får tillstånd att producera elektrisk kraft. Det råder delade meningar om hur stor kapitalförstöringen skulle bli, men givetvis rör det sig om många miljarder kronor.

Försök har tidigare gjorts att genom interpellation få till stånd en debatt i riksdagen med det ansvariga statsrådet. Interpellationen överlämnades för

besvarande av energiministern. Under den allmänpolitiska debatten ställdes vidare en direkt fråga till ekonomiministern:

”Frågan är helt enkelt om Sveriges ekonomi är så stark att vi kan lägga ner 17 000 milj. kr. i kärnkraftverk som inte skall användas.”

Inte heller vid detta tillfälle lämnades något svar av ekonomiministern. Från skilda håll har beklagats att något meningsutbyte därmed inte kom till stånd mellan företrädare för regering och opposition. Mot denna bakgrund finner jag det angeläget att bereda ekonomiministern ett nytt tillfälle att redovisa sin syn på denna fråga inför riksdagen.

Med stöd av det anförda vill jag till ekonomiministern rikta följande frågor:

1. Har ekonomiministern, som underlag för regeringens ekonomiska ställningstaganden, låtit närmare studera de samhällsekonomiska konsekvenserna av den nuvarande regeringens energipolitik?

Vilka är i så fall effekterna av den nuvarande regeringens energipolitik i fråga om

- a) utrymmet för övriga investeringar?
- b) utrymmet för reformer?
- c) bytesbalansens utveckling?

2. Har regeringens ekonomiska politik utformats med hänsyn till under punkten 1 diskuterade effekter?

3. Anser ekonomiministern att svensk ekonomi tål att vi bygger fyra–sex kärnkraftverk som sedan inte används för att producera elektrisk kraft?

§ 9 Meddelande om fråga

Meddelades att följande fråga framställdes

den 10 februari

1977/78:295 av *Birger Rosqvist* (s) till industriministern om de privatdrivna varvens konkurrensförhållanden:

Det råder oro för den framtida sysselsättningen vid de små och medelstora privatägda varven.

Beställare av fartyg vid de statsägda varven anses nu få så förmånliga kontrakt att man vid andra svenska varv har svårt att teckna nybeställningar och t. o. m. befarar avbeställningar.

Samma förhållande anses råda i statsvarvens reparationverksamhet. Offerter på reparationer ligger under självkostnadspris.

Därför vill jag fråga:

Är industriministern beredd medverka till att statens engagemang i svensk varvsrörelse sker på så sätt, att de mindre och medelstora privatdrivna varvens konkurrensförhållanden ej försämrats?

Nr 78

Måndagen den
13 februari 1978

*Meddelande om
fråga*

På hemställan av andre vice talmannen beslöt kammaren kl. 11.26 att ajournera sina förhandlingar till kl. 15.00, då de till dagens bordläggning anmälda utskottsbetänkandena väntades föreligga.

§ 10 Då förhandlingarna kl. 15.00 återupptogs anmäldes och bordlades Skatteutskottets betänkanden

- 1977/78:20 med anledning av propositionen 1977/78:79 om ändrade beskattningsregler för koncernbidrag m. m. jämte motioner
1977/78:21 med anledning av propositionen 1977/78:78 om försäljningsskatt på motorfordon m. m. jämte motion
1977/78:22 med anledning av propositionen 1977/78:18 om protokoll mellan Sverige och Finland om ersättning för bortfall av kommunalskatt i vissa fall
1977/78:23 med anledning av propositionen 1977/78:101 med förslag om tilläggsbudget II till statsbudgeten för budgetåret 1977/78 i vad avser förvärv av aktier i AB Vin- och spritcentralen

Justitieukskottets betänkanden

- 1977/78:18 med anledning av propositionen 1977/78:100 såvitt avser anslag till justitiedepartementet m. m.
1977/78:19 med anledning av propositionen 1977/78:100 såvitt gäller anslag till ersättning för personskador på grund av brott m. m.
1977/78:20 med anledning av propositionen 1977/78:101 med förslag om tilläggsbudget II till statsbudgeten för budgetåret 1977/78 såvitt avser justitiedepartementets verksamhetsområde

Lagutskottets betänkande

- 1977/78:10 med anledning av propositionen 1977/78:1 om ändring i patentlagen (1967:837), m. m. jämte motioner

Utrikesutskottets betänkande

- 1977/78:8 med anledning av propositionen 1977/78:83 om tillämpning i fråga om Sydafrika av lagen (1971:176) om vissa internationella sanktioner

Försvarsutskottets betänkanden

- 1977/78:7 med anledning av propositionen 1977/78:101 med förslag om tilläggsbudget II till statsbudgeten för budgetåret 1977/78 såvitt avser anslaget Överstyrelsen för ekonomiskt försvar
1977/78:8 med anledning av propositionen 1977/78:100 såvitt avser beredskapsbudget för totalförsvaret

Jordbruksutskottets betänkande

- 1977/78:11 med anledning av propositionen 1977/78:101 med förslag om tilläggsbudget II till statsbudgeten för budgetåret 1977/78 såvitt avser anslag inom jordbruksdepartementets verksamhetsområde

Näringsutskottets betänkanden

1977/78:35 med anledning av propositionen 1977/78:1 i vad avser lån till den europeiska patentorganisationen

1977/78:36 med anledning av motioner om byggnadsmaterialindustrin

Nr 78

**Måndagen den
13 februari 1978**

Arbetsmarknadsutskottets betänkanden

1977/78:25 med anledning av propositionen 1977/78:101 med förslag om tilläggsbudget II till statsbudgeten för budgetåret 1977/78, såvitt propositionen hänvisats till arbetsmarknadsutskottet

1977/78:26 med anledning av propositionen 1977/78:51 angående vissa av internationella arbetskonferensen år 1976 vid dess sextioandra sammanträde (ILO:s nionde sjöfartskonferens) fattade beslut

1977/78:27 med anledning av redogörelsen 1977/78:3 för riksdagens lönelegations verksamhet under år 1977

Civilutskottets betänkanden

1977/78:5 med anledning av propositionen 1977/78:15 med förslag till ändrade riktlinjer för fastighetsdataverksamheten jämte motion

1977/78:10 med anledning av propositionen 1977/78:101 med förslag om tilläggsbudget II till statsbudgeten för budgetåret 1977/78 såvitt avser bostadsdepartementets ansvarsområde

§ 11 Kammaren åtskildes kl. 15.01.

In fidem

SUNE K. JOHANSSON

/Solveig Gemert